

DRATWA (3) *sb f*

Oba a jasne.

sg N dratwa (1). ◇ A dratwę (1). ◇ I dratwą (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

*Mocna nić konopna albo lniana nasyciona smołą i nawoskowana, używana przez szewców i rymarzy;
acia sutoris Cn (2) :*

[Przysłowie: Gáwroná/ káwki/ doftań mi y kruká/ Do Synfonału pioro iego łztuká. Mięło lię y tych zgodzi z kuropátwą. Iák iedwab z drátwą. BielawMyśl E4v (Linde).]

W przeni (2) : Powiedz mi coś opuszczył? musisz [mnichu] rzec/ pług/ śiekierę/ cepy/ nąkowálnią/ młot/ łydyło/ drátwę/ kopidło KrowObr 141; Gdyż nąsz rozum potrzebá cnotą fáłtrzygowác/ [...] Bo kiedy lię pocźnie proć/ byś gi drátwą słyzywał/ Iuż táki po łwey woli ząwždy będye pływał. RejWiz 89.

***** Dubium (1) :** Lania, drathwa. *BartBydg 79.*

KN